

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigen 15 centiemen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 13 AUGUSTUS.

Kiezingen.

Zoo als wij het voorspeld hebben, heeft de *Moniteur* verleden zondag een koninklijk besluit afgekondigd waardoor de balloteering, die den 1^{en} juli te Tongeren heeft plaats gehad vernietigd wordt.

Er zal dus tot eene nieuwe balloteering moeten overgegaan worden voor de benoeming van drie leden van den raad.

De balloteering zal plaats hebben tusschen de heeren H. Vroonen, O. Schaetzen, J. Coart, A. Meyers, L. Slegers, katholieke kandidaten, en P. Licops, liberaal. De kiezing moet plaats hebben binnen de veertien dagen te rekenen van het koninklijk besluit. De dag zal bepaald worden door den gemeente-raad.

De katholieke burgers van Tongeren zullen begrijpen van hoe groot belang het is deze maal drie katholieke raadsheren naar het stadhuis te zenden. Inderdaad onder de acht raadsleden die den eersten juli gekozen zijn, bevinden zich zeven liberalen en een enkele katholiek. Het is noodig dat elke denkwijze in rechtmatige evenredigheid in den gemeenteraad vertegenwoordigd zij. De kiezing van den eersten juli is eene verassing, eene bedriegerij in het groot geweest. De uitslag, wij weten het, heeft menige oogen geopend; menige katholieke burger, die zich heeft laten verleiden, begrijpt heden den mislag dien hij begaan heeft en ziet het gevaar waaraan onze dierbaarste belangen zoowel onder 't stoffelijke als onder het zedelijke opzicht blootgesteld zijn door de overheersching der liberalerij.

Wij zien dus met betrouwen den dag der kiezing naderen en hopen dat de uitspraak der kiezers aan onze stad hare oude faam van godsdienstigheid en eerlijkheid zal terug geven.

De Katholieke Vereeniging zal zich toekomenden donderdag, om 6 uren s' avonds, vergaderen in de Kielestraat, n° 56, in het lokaal van den *Café Tongrois*, ten einde drie kandidaten aan te duiden voor de aanstaande kiezing.

De katholieke kiezers die verlangen de vergadering bij te wonen kunnen zich vrij aanbieden.

De Geuzen en de Commune.

Een dagblad van Gent, het *het Vlaamsche Land*, bevat het volgende artikel:

De kiezingen van Antwerpen zijn goedgekeurd, en op 2 september zullen degenen die zich geuzen genoemd hebben, van het stadhuis mogen bezit nemen.

Aan hen, van een burgemeesters- en schepenenkollegie samen te stellen; aan die beide welke door bedrog en geweld overwonnen heeft, de voornaamste koophandelstad van 't land te besturen. Wij verwachten ze aan 't werk en zullen nauwkeurig hare handelwijze nasporen; wij zullen zien hoe ze de Antwerpse belangen, door het aftredende gemeentebestuur zoo bevoordeeld, zal voorstaan en begunstigen; en dat zal des te korieuzer zijn, omdat het nieuw bestuur grootendeels is samengesteld uit buiten-sporige kerels, die met een regelmatig bestuur geenszins bekend zijn en waarschijnlijk er zich weinig om zullen bekreunen.

Hunne bondgenooten zelden maken ons bekend met hetgene wij van het geuzengespuis te verwachten hebben. Voor ons hebben wij liggen een weekbladje van Antwerpen, getiteld « *de Werker*, orgaan der vlaamsche afdelingen » van de internationale werkersvereeniging. — De *Internationale* heeft veel bijgedragen om de geuzen te doen zegprelen in de gemeente kiezingen, en door haren tolk schrijft ze voor, wat er de gekozen te doen staat.

Ziehier wat wij in het nummer van 3 augustus lezen:

« De kiezingen voor den gemeenteraad zijn door de bestondige deputatie goedgekeurd. De liberalen zitten dus op het stadhuis.... Wat staat er hun te doen? »

« Iets zeer eenvoudigt. »
« Alle pogingen aan wenden tot het daarstellen der geheele onafhankelijkheid der *Commune*, zoals ze in Vlaanderen bestaan heeft... »
« Op welke wijze kunnen de nieuwgekozenen dit doel bereiken? »
« Vooraleer de kiezingen goedgekeurd waren

hebben de liberalen, de vernietiging vreesende, plakkaarten vol bedreigingen doen aanplakken. Dit middel is hun gelukt.

« Na dit middel gebruikt te hebben, is de liberale partij, van grondwettelijk dat zij was, revolutionnair geworden. Zal zij nu den moed hebben in die baan voort te gaan? Zal zij door revolutionnaire middelen — aangezien dat zij het niet grondwettelijk doen kan — trachten de vrije gemeente daar te stellen? »

« Indien zij dit durft ondernemen, zal zij een echt bewijs van vooruitstreving gegeven hebben »
« Doet zij zulks niet, dan bewijst zij nogmaals dat zij niets anders beoogt dan persoonlijke heerschappij. »

« Nu vragen wij of zij logiek met haar zelve zal blijven, als wij op een gegeven oogenblik dezelve middelen zullen gebruiken, aan dewelke zij nu de overwinning te danken heeft en of zij ons dan dezelve vrijheid zal toekennen als aan haar eigen zelf. »

« De liberale partij is revolutionnair geworden. »
« 't is een haer medehelpers die het schrijft, en de gebeurtenissen hebben het reeds bewezen. De geuzen, vreesende dat hun bedrog en geweld den gewenschten uitslag niet zouden bekomen, hebben bedreigd de revolutionnaire middelen bij de hand te nemen en geweldentarijen, zelfs moorden, te plegen. Nu zegt men hun, dat ze, om logiek te zijn, de *Commune* te Antwerpen moeten daarstellen. »

Dat is logiek: als men middelen gebruikt, wil men natuurlijk het doelwit bereiken. De geuzen hebben revolutionnaire maatregelen in het werk gesteld, 't is dan zeer duidelijk dat ze tot de revolutie willen komen, en hunne bondgenooten raadt hun aan van de *Commune* te proklameeren. Daarenboven vraagt de *Internationale* voor haar de losbandigheid die de geuzen genoten hebben, wanneer zij op hare beurt de overhand bekomen wil.

Zoo verre is men te Antwerpen gekomen. Men heeft met het vuur gespeeld, en de vlammen die er uit ontstaan zijn, zal men zeer moeilijk kunnen overmeesteren.

M. A. Rigo van Tongeren, heeft het examen van kandidaat in wijsbegeerte en letteren afgelegd.

Brieven uit Rome.

Men schrijft uit Rome, 5 augustus:

De Paus blijft bij voortdaring eene uitstekende gezondheid genieten en verleent audientien als naar gewoonte. Gisteren avond heeft hij drie katholieke Duitschers ontvangen, die hem, de een 100,000 francs van het diocees van Breslau, de andere 35,000 francs van het diocees van Trier, de derde 40,000 francs van het bisdom van Westfalen kwamen brengen. Pius IX heeft hun medegedeeld, dat hij een brief ontvangen had van den kardinaal Hobenlohe, waarin deze zegt, dat hij tegen het einde van september naar Rome zou terugkeeren, op welken brief de H. Vader geantwoord heeft, dat het hem genoegen zou doen hem naar Rome te zien terugkeeren.

De Paus heeft zulks tot drie goede Duitschers gezegd; ik zie er derhalve geen onbescheidenheid in het u te melden.

Ik houd vol dat de Paus volmaakt gezond is, maar de lieden, die in Duitschland een dagblad zullen lezen, dat hier geschreven wordt door Jacob Dina (directeur van de *Opinion*) en waarvan hier eene vertaling het licht ziet onder den naam van *Italianische Nachrichten*, zullen er geen woord van gelooven.

Inderdaad, de heer Jacob Dina, een Jood op de manier van Arbib, vertelt aan de bewoners van Duitschland, dat Pius IX zeer ziek is en zijn bed niet meer verlaat en zulks om daaruit te besluiten, dat von Bismarck zich zonder langer verwijf moet bezig houden met... het Conclaaf.

En gezegd Jacob Dina is afgevaardigde, redacteur van officieuze bladen. Vertrouw de officieusen maar!!

In Rome loopt het gerucht, dat het dekreet, hetwelk de ophelling der Jesuïetenorde beveelt, een dekreet geschiedt op de leest van dat van Berlijn, reeds door den koning geteekend is. Om geen tijd te verliezen tot aan de stemming voor de wet tegen de godsdienstige genootschappen, wil men reeds nu een begin maken met het verdrijven der kloosterlingen uit hunne verblijven. Naar het schijnt, houdt men zich onledig met het op touw zetten van eene demonstratie, ten einde aan de Municipaliteit te verzoeken de kloosters in werkhuizen herscheppen. De Municipaliteit zou niet in gebreke blijven aan de wenschen van het goede volk gehoor te geven; het zal zich tot het gouvernement wenden, dat, van zijn kant, zich zal haasten de gevraagde ontegening toe te slaan.

Ziehier een feit dat bewijst wat de wil en

volharding in de studie kunnen doen. Een jong bediende van het postbestuur te Hasselt, zekere M. Georges la Garde, heeft, terwijl hij zijnen dienst bleef doen en zonder ooit eene hoogeschool gevolgd te hebben, gestudeerd en in eenige maanden tijd het zoover gebracht dat hij voor den jury van Gent-Leuven, den 7 dezer zijn exaam van kandidaat in wijsbegeerte en letteren met goed gevolg heeft afgelegd.

Verleden zondag rond 6 ure 's morgens, heeft er een erg ongeluk plaats gegrepen, in den koolput der *Chartreuse* te Luik. Men trok met behulp van het machien twee werklieden naar boven, toen eensklaps de koord brak, waaraan de ophaalbak gehecht was en de beide werklieden van eene hoogte van omtrent honderd meters naar den bodem vielen. Hunne werkmakkers snedde ter hunner hulp en brachten hen naar boven, waar zij alle mogelijke hulp bekwamen; maar de twee ongelukkigen hebben zulke zware wonden bekomen, dat men alle vrees koestert hen niet in 't leven te behouden.

Zooals immer heeft men in het eerste oogeblik een overdreven verhaal van de ramp gemaakt. Zoo werd er verteld, dat er eene overstroming in de put had plaats gegrepen en dat 14 werklieden verdronken waren; andere brachten dit getal op 50. Niet dan na de waarheid duidelijk gekend was, is men er in gelukt de samenscholinge te doen uit elkander gaan.

Men meldt dat er eertlang beoordersingen in het leger zullen worden afgekondigd.

Men schrijft uit Antwerpen:

Een vreemdeling die maandag avond wat te veel in het glas had gekoken, was om zich wat te herstellen naar de Longchamps gegaan. Na eene kleine wandeling gemaakt te hebben plaatste hij zich op eene bank en sluimerde zachtjes in...

Terwijl hij zijne roes uitslaapte en wellicht van allerlei schoone dingen droomde kwam daar een ander heerschap aan, dat insgelijks eene kuiering onder het frische groen kwam maken. Doch zie, per ongeluk, had hij zijn horlogie vergeeten en wist van uur nog tijd.

Eensklaps bevindt hij zich voor de bank waarop onze andere gast te slapen lag... Het heerschap aanzag den man en zag het uurwerk en de ketting welke zijn gilet versierden.

« Nu ga ik weten wat uur het is, » sprak hij, haalde uurwerk en ketting uit des slopers zak en vertrok.

Ongeklukkiglijk werden de politie-dienaars met het voorgevallene bekend en voor dat de wijzer had rond geweest, werd de dief geknipt en in de doos gezet.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Een kongres der katholieke werkmans-associatiën zal te Poitiers gehouden worden den 26, 27, 29 en 30 augustus 1872.

Dit Kongres, waartoe uitgenoodigd worden, met de bestuurders van werken voor de arbeidende klas, al de personen die zich onledig houden met hunne stichting of derzelve verspreiding, is beschikt om al de kwestien te bestudeeren die de werkende klas aanbelangen, om de middelen op te zoeken ten einde er van de oplossing te verhaasten, door den terugkeer tot het christen geloof en door de katholieke propaganda, en om onder elkander al de pogingen te verzamelen, in dien zin ondernemen.

Zulk eene bijeenkomst is weerdig de aandacht te roepen van al de mannen met 's lands redding bekommerd, en in 't bijwezen der kongresleden van de *Internationale* die nog niets hebben gedaan voor den werkmans als ze tot de revolutie en de ellende geleiden, is het van 't grootste belang voor allen een kongres van katholieken aan 't werk te zien, en zijne daden aan degenen hunner tegenstrevers te vergelijken.

De fransche dagbladen kunnen nu niet veel van inlandsche staatkunde spreken, daar de kamers veene zitting meer houden en de heer Thiers Versailles verlaten heeft. Daarom doen zij nu een kijkje naar buiten. Zij willen nu hunne lezers wijs maken, dat de ontworpen vergadering der drie keizers te Berlijn een gevaar voor Frankrijk oplevert! De Franschen mogen echter gerust zijn; niemand zal hen aanranden, zoolang zij zich stil houden en geen twist zoeken. Maar indien zij binnen eenige jaren wilden wederwraak nemen en nogmaals poogden Europa in vuur en vlam te zetten, dan zou het natuurlijk wel kunnen gebeuren dat Rusland en Oostenrijk Duitschland zouden bijspringen om Frankrijk den genadeslag toe te brengen.

Duitschland.

De samenkomst van den Duitschen, Russi-

sch en Oostenrijkschen Keizer te Berlijn, geeft natuurlijk aanleiding tot verschillende beschouwingen, te meer daar er in hooge mate gebrek is aan politiek nieuws. Vooral de komst van den Czaar heeft ieder verrast, daar die van den Keizer van Oostenrijk een gevolg is der staatkunde van von Bismarck, in zijn circulaire in den herfst van 1870 uitgedrukt, toen von Beust nog aan het hoofd stond van de binnenlandse zaken in Oostenrijk. Wel wist men dat de Czaar was uitgenoodigd, maar men vertelde algemeen, dat hij voor de uitnodiging had bedankt, en vermoedde dat dit daar een gevolg van was, dat hij den Keizer van Oostenrijk niet wilde ontmoeten. Wel was in den laatsten tijd de sedert den Krimoorlog zeer onwelwillende houding tusschen Rusland en Oostenrijk verbeterd, zoo zelfs dat onlangs een Oostenrijksche artsbierg een bezoek bracht aan het Russische hof, maar tot eene ontzetting te Berlijn scheen het echter niet te zullen komen. In 't eind zijn evenwel de bezwaren uit den weg geruimd en schijnt men de komst van den Czaar voor zeker te kunnen houden.

Aan wiens invloed heeft men dat veranderde besluit van den russischen monarch toe te schrijven? Sommige Oostenrijksche bladen noemen hierbij vooral Andrassy, en vinden het merkwaardig, dat juist een Hongaar de bewaker moet zijn van den russischen vriendschapsband; andere Oostenrijksche bladen zeggen, dat niemand meer verrast is geweest door het bericht der komst van den Czaar te Berlijn, dan graaf Andrassy, terwijl weder andere, de vereeiders namelijk van von Beust, beweren dat de zoolang gewenschte goede verstandhouding met Rusland, 't werk is van von Beust, dat zijnen opvolger als eene rijpe vrucht in den schoot is gevallen.

Wij gelooven echter dichter bij de waarheid te zijn, wanneer wij de komst van den Czaar toeschrijven aan den invloed van keizer Wilhelm en het schijnt werkelijk, dat de toenadering tusschen Rusland en Oostenrijk een der punten was en is van het politiek programma door von Bismarck, in het najaar van 1870 opgemaakt.

Dat de hoop op wraak nog altijd in Frankrijk gekoesterd wordt, blijkt uit het volgende schrijven der officieuze *Correspondance Havas*: « Wij naderen thans weder smartelijke gedenkdagen: Reichshoffen, Froschwiller, Wörth. Gehijk een koning der Perzen, die iederen morgen zich deed herinneren, dat hij aan de Atheneren had te denken, zoo behooren wij die treurige dagen voor onzen geest te brengen en ons te herinneren dat wij Frankrijk hebben te wreken. »

Engeland.

Men schrijft uit Manchester van 3 augustus, aan den *Evening Standard*:

Dezen morgen is er een verschrikkelijk ongeval gebeurd op den ijzeren weg van Lancashire en Yorkhire, op 4 mijlen van Manchester, nabij Clifton-Junction. De expresstrein, die uit Manchester vertrekt, ten elf uren 30 minuten, naar Blackburn en Southport, verliet Victoria-Station op het gewoon uur en kwam stipt aan de standplaats van Pendleton, om reizigers op te nemen. Toen men dicht bij Clifton-Junction gekomen was, liep er een kooltrein over de bijzonderste baan, die voor Staleybridge bestemd was, maar door eene slechte beweging op eene verkeerde baan gezet werd, op den expresstrein die met eene vaart van dertig mijlen per uur voortstoot.

De twee machienen werden verbrijzeld, de tender van den expresstrein werd ver van de plaats weggeworpen; verscheidene koolwagens en drie reizigers-waggons lagen verpletterd. De mecanici van den kooltrein, die de ramp in tijds kon ontwijken, door op den grond te springen, bekwaamen het minste letsel. Zoodra het ongeluk gekend was, werd er een talrijk personeel naar de plaats gezonden, om de reizigers ter hulp te komen. Vier dezer laatsten werden dood of stervend en vreeselijk verminkt terug gevonden. Het gebruik van den weg bleef het overige van den dag gestremd.

Tijdigen van den volgenden dag aan hetzelfde dagblad zeggen, dat het getal der dooden tot vier beeloopt, maar dat er verscheidene andere personen zoodanig erg gekwetst zijn, dat er geene hoegenaamde hoop overblijft om hen in leven te houden. De minder zwaar gekwetsten zijn zeer talrijk.

Spanje.

Spanje telt niet minder dan 510 generaals. Als men nu aanneemt, dat het leger 90,000 man sterk is, dan heeft men een generaal op 175 soldaten. Maar het leger telt zooveel militairen niet onder de wapens; hoogstens zijn er 60,000 met inbegrip van de burgerwacht.